

WOM
CZĘSTOCHOWA

BANK DOBRYCH PRAKTYK

Małgorzata Kiper

**„Jesteśmy bezpieczni w domu,
przedszkolu i na ulicy” – scenariusz
zajęć otwartych dla rodziców**

**PRZEDSZKOLE PUBLICZNE
WE WRZOSOWEJ**

MAŁGORZATA KIPER – nauczyciel Przedszkola Publicznego we Wrzosowej
koordynator Programu Akademii Zdrowego Przedszkolaka

„Jesteśmy bezpieczni w domu, przedszkolu i na ulicy” – scenariusz zajęć otwartych dla rodziców przeprowadzonych w grupie dzieci 3–4-letnich w Przedszkolu Publicznym we Wrzosowej

Temat: „Jesteśmy bezpieczni w domu, przedszkolu i na ulicy” – historyjka obrazkowa.

Podstawa programowa: „Wdrażanie dzieci do dbałości o bezpieczeństwo własne i innych”.

Cel główny: Utrwalenie oraz usystematyzowanie wiedzy na temat przestrzegania podstawowych zasad bezpieczeństwa oraz unikania zagrożeń.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- zna zasady prawidłowego przechodzenia oraz zachowywania się w pobliżu jezdni,
- potrafi wskazać na ilustracji sytuacje i przedmioty stanowiące dla niego potencjalne zagrożenie,
- wie, do kogo należy zwrócić się o pomoc w sytuacji niebezpiecznej,
- potrafi połączyć sytuację potencjalnego zagrożenia z odpowiednią służbą ratunkową,
- potrafi prawidłowo reagować na sygnał (kolor światła) wskazany przez nauczyciela,
- potrafi połączyć sylwetę policjanta, strażaka, lekarza z odpowiednim samochodem,
- potrafi zaśpiewać piosenkę,
- potrafi wyciągać wnioski przyczynowo-skutkowe.

Metody:

- podające: opowiadanie, historyjka obrazkowa.
- praktyczne: zadania do wykonania.

Formy: zbiorowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne: historyjka obrazkowa oraz tekst opowiadania I. Salach pt. „Przygoda na ulicy”, ilustracje pasów, sygnalizatora świetlnego, kolorowe obręcze, ilustracje przedstawiające sytuacje bezpieczne i niebezpieczne dla dzieci, przedmioty niebezpieczne, sylwety strażaka, policjanta, lekarza, magnetofon, płyta CD z nagraniem piosenki „Przez ulicę”, karty pracy, medale troskliwego misia-opiekuna.

Przebieg zajęć:

1. Przywitanie wszystkich piosenką powitalną „Dzień dobry” w celu wprowadzenia miłej atmosfery.
2. Słuchanie opowiadania I. Salach pt. „Przygoda na ulicy” na podstawie historyjki obrazkowej.

(...) Grześ dumnie szedł przez miasto z mamą, pod pachą trzymał nowiutką piłkę. To mamusia sprawiła mu tę niespodziankę. Piłka była ogromna i miała piękne kolory – o takiej właśnie marzył. W pewnej chwili mama zatrzymała się przed piekarnią:

- Muszę kupić chleb. Wejdiesz ze mną? – zapytała.
- Nie, za dużo ludzi. Stanę tutaj z boku i popatrzę na samochody – odpowiedział Grześ.
- Tylko nigdzie nie odchodź, zaraz wrócę – i mama weszła do sklepu.

Grześ stanął przy schodach, oparł się o barierkę i oglądał przejeżdżające samochody. Minął go duży ciężarowy, dwa małe osobowe, jeden rower i... Cisza.

- Dlaczego nic nie jedzie? – pomyślał chłopiec – gdy doliczę do trzech i nie nadjedzie ani jedno auto to pobawię się piłką.

Jeden... Dwa... No gdzie te samochody. Trzy! – dalej cisza na ulicy. Grześ obejrzał jeszcze raz piłkę!

- Jest piękna – cieszył się – i moja! A jak świetnie skacze!

Odbijał piłkę mocno, coraz mocniej i nagle – odbiła się od muru, wskoczyła szybko na ulicę i poturlała się na chodnik po drugiej stronie. – Co robić? – przestraszył się Grześ. Popatrzył uważnie, nie nadjeżdżało ani jedno autko. Wskoczył rażno na ulicę i pobiegł po swoją zgubę. Złapał piłkę i znowu szybko przeskoczył krawężnik, gdy nagle coś zapiszczało, zazgrzytało:

– Ojejku – przeraził się – skąd tutaj ten samochód?!

Nagle, wokół niego, zebrało się wiele osób i kierowca, i mama, nawet pan policjant. Mama była blada i zdenerwowana:

– Prosiłam, żebyś nigdzie nie odchodził – powiedziała z wyrzutem.

– Bo ja... tylko... bo piłka uciekła, o znalazłem ją – bąkał przez łzy Grześ.

Pan policjant nachylił się nad chłopcem:

– A widzisz te białe pasy na jezdni, o tam? – wskazał ręką.

– Tak, ale ja... – zaczął nieśmiało Grześ.

– To jest przejście dla pieszych i tylko tam można przechodzić przez ulicę – dokończył policjant.

– Ja... Już nigdy... Mamo – rozplakał się Grześ.

Mama przytuliła go mocno:

– Pamiętaj synku, na ulicy nie wolno się bawić. A jeżeli masz kłopoty, to poproś dorosłych o pomoc, na przykład pana policjanta.

Grześ spojrział na niego nieśmiało, ale ten już się do niego uśmiechnął i znacząco pokiwał do niego głową.

3. Rozmowa na temat wysłuchanego opowiadania:

– Jak miał na imię chłopiec?

– Jaki prezent otrzymał od mamy?

– W jaki sposób piłka znalazła się na ulicy?

– Co zrobił Grześ?

– Jakie miejsce do przechodzenia przez jezdnię wskazał chłopcu pan policjant?

– Czy zachowanie Grzesia było bezpieczne?

– Jak należy zachowywać się w pobliżu jezdni?

4. Przypomnienie zasad prawidłowego przechodzenia przez jezdnię (sylwety pasów, sygnalizatora świetlnego) przy piosence „Przez ulicę”.

5. Karta pracy „Jeżyk przechodzi przez ulicę” – raz jeżyk przechodzi przez ulicę, innym razem czeka na chodniku. Zadaniem dzieci jest zamalowanie świateł odpowiednimi kolorami.

6. Zabawa ruchowa „Samochody” – dzieci – „samochody” przy dźwiękach muzyki w zależności od koloru światła (czerwone lub zielone) wskazanego przez nauczyciela zatrzymują się lub jadą.

7. Sytuacje bezpieczne i niebezpieczne dla dzieci (w domu, przedszkolu, na ulicy).

– Zabawa w poszukiwanie „niebezpiecznych skarbów” – wychowawca chowa na sali „niebezpieczne przedmioty” zanim przybędą przedszkolaki. Gdy dzieci wejdą do sali, robi wprowadzenie do zabawy: mówi, że na terenie sali znajdują się przedmioty, które symbolizują niebezpieczne sytuacje, jakie mogą wydarzyć się w domu. Następnie odczytuje listę niebezpiecznych przedmiotów, a zadaniem przedszkolaków jest ich odnalezienie (jeżeli dzieci będą miały problemy, można wprowadzić elementy zabawy w ciepło, zimno, żeby ułatwić im szukanie; najlepiej, gdyby np. para, trójka dzieci szukała jednego, ściśle określonego przedmiotu). Po odnalezieniu wszystkich przedmiotów dzieci siadają razem w kole i omawiają z nauczycielem odnalezione przedmioty: dlaczego stanowią dla nas niebezpieczeństwo? jak możemy go uniknąć? itp.

Przykładowa lista przedmiotów:

- **Puste pudełko po zapałkach** (*symbol ognia – nie wolno bawić się kuchenką, jak również zapałkami*).
- **Puste opakowanie po jakimś środku chemicznym, np. płynie do naczyń, mleczku do czyszczenia** (*symbol niebezpiecznych substancji chemicznych, które możemy znaleźć w domu i których pod żadnym pozorem nie wolno pić!!!*).
- **Plastikowy nóż** (*symbol różnych ostrych narzędzi kuchennych, którymi możemy się pokaleczyć i którymi nie wolno się bawić*).
- **Przedłużacz** (*symbol gniazdek elektrycznych i ogólnie elektryczności – zakaz bawienia się, wkładania palców bądź innych rzeczy do gniazdek*).

- **Żelazko albo metalowy czajnik** (w zależności od możliwości – symbol rzeczy, którymi łatwo się poparzyć i na które należy uważać).
- **Pęk kluczy** (symbol tego, że gdy jesteśmy sami w domu, to nie wolno nam otwierać drzwi nieznanym).
- **Puste opakowanie po lekach** (nie wolno brać samemu leków, nawet gdy są ładne, kolorowe i wyglądają jak cukierki).
- **Rysunek okna** (symbol okien, przez które możemy wypaść, przez które nie wolno wyrzucać żadnych przedmiotów – ponieważ może to być niebezpieczne dla przechodniów itd.).

8. Słuchanie wiersza: „Bezpieczny przedszkolak w domu”.

Kiedy w domu sam zostajesz,

Zapamiętaj rady te:

Obcym drzwi nie otwieraj,

Ogniem nigdy nie baw się!

Ostry nóż to nie zabawka,

W gniazdku płynie groźny prąd.

Palców nigdy tam nie wtykaj,

To jest bardzo duży błąd!

Leki, choć są kolorowe,

To zaszkodzić mogą Ci.

Chemikalia są niezdrowe,

Nie połykaj nigdy ich!

Bezpieczeństwo to podstawa

Wtedy lepsza jest zabawa!

Gdy bezpiecznie bawisz się,

Twoi rodzice cieszą się.

– Oglądanie ilustracji przedstawiających dzieci w różnych sytuacjach, a następnie wskazywanie tych, które zagrażają bezpieczeństwu dzieci oraz tych, w których zasady bezpieczeństwa zostają zachowane.

– Łączenie sytuacji niebezpiecznych z sylwetą odpowiedniej służby ratunkowej, którą wzywamy na pomoc (policjant, strażak, lekarz).

9. Karty pracy:

– Spośród 4 sytuacji zadaniem dzieci jest skreślenie tych, gdzie zachowanie dzieci jest niebezpieczne (zabawa nożyczkami, wspinanie się na szafę).

– „Jaki pojazd dla kogo?” – łączenie pojazdów z odpowiednim przedstawicielem służby ratunkowej (policjant – radiowóz, lekarz – karetka, strażak – wóz strażacki).

10. Podsumowanie zajęć – podziękowanie za pracę, zwrócenie uwagi na codzienne przestrzeganie zasad bezpieczeństwa wszędzie tam gdzie przebywają dzieci, czyli: w domu, przedszkolu i na ulicy. Wręczenie wszystkim dzieciom medalu troskliwego misia-opiekuna a rodzicom 10 przykazań bezpiecznego przedszkolaka – do utrwalania w domu.

10 przykazań bezpiecznego przedszkolaka:

1. „UWAGA PALI SIĘ” kiedy przedszkolak zauważy pożar w okolicy, u sąsiada, w swoim domu to dzwoni do straży pożarnej, wybierając numer 998, albo dzwoniąc z telefonu komórkowego, wybiera numer 112.

2. „BIEDNE ZWIERZĘTA” – bezpieczny przedszkolak nie dotyka obcych zwierząt, bo wie, że mogą być chore, groźne dla otoczenia.

3. „STRZELAJ GOLA” – każdy wie, że gra w piłkę jest świetną zabawą, ale jeśli będzie bawił się zbyt blisko drogi, może być przyczyną wypadku lub sam ulegnie wypadkowi. Bezpieczne przedszkolaki bawią się na placu zabaw lub boisku szkolnym.

4. „PAŁKA ZAPAŁKA DWA KIJE” – każdy przedszkolak wie, że nie należy się bawić zapałkami, bo można spowodować pożar.

5. „TABLETKI, DRAŻETKI, SYROPY” – lekarstwa mają różną postać, czasami wyglądają jak cukierki. Bezpieczny przedszkolak nie leczy się sam. Jeśli się źle czuje, informuje o tym dorosłych.

6. „PANI NIE JEST MOJĄ CIOCIĄ, PAN NIE JEST MOIM WUJKIEM” – bezpieczny przedszkolak jest bardzo ostrożny w kontaktach z nieznanymi, unika z nimi rozmów. Nigdy nie podaje im swojego adresu, nie wsiada z nieznanymi do samochodu.

7. „MOJE CIAŁO NALEŻY DO MNIE” – nikt nie ma prawa robić z nim nic, na co przedszkolak nie ma ochoty. O ciało trzeba dbać, jeść i pić zdrowe rzeczy, ubierać się odpowiednio do pogody, dużo się ruszać i odpoczywać. Bezpieczny przedszkolak wie, że nie należy milczeć, jeśli dzieciom dzieje się krzywda!

8. „UWAGA! WYPADEK NA DRODZE” – przedszkolak potrafi pomóc poszkodowanemu, wzywa pogotowie ratunkowe, umie przecież korzystać z telefonu. Wybiera numer 999 i informuje pogotowie ratunkowe o zaistniałej sytuacji.

9. „UWAGA! NIEZNANE SUBSTANCJE” – bezpieczny przedszkolak wie, że nie należy przyjmować prezentów od nieznanymi osób, szczególnie cukierków. Wie, że nie wolno wąchać, jeść ani lizać nieznanymi substancji, bo może to być trucizna lub narkotyki.

10. „UWIELBIAM ZABAWY W WODZIE” – bezpieczny przedszkolak wie, że nie każde miejsce nadaje się do kąpeli. Woda często kryje różne przedmioty leżące na dnie, które mogą stać się przyczyną trwałego kalectwa. Bezpieczny przedszkolak kąpie się w miejscach do tego przeznaczonych, wyłącznie pod opieką dorosłych.

Małgorzata Kiper